

Gange, Aar efter Aar, udtalt, at de Forhold, som Krydstoldvæsenets Mandskab havde at virke under, vare en hel Del strengere, end de behøvede efter den Gerning, Funktionærene havde at udføre i Statens Tjeneste. Jeg har saaledes paa-talt det uheldige, for ikke at sige det urigtige i, at man ikke har villet lade disse Krydstoldassistenter have deres Familie ved de Pladser, hvor de have været ansatte, og at de mindre lønede, saasom Matroser og Underassistenter have haft for lave Lønninger. Der er ganske vist sket enkelte Forbedringer gennem de senere Aaringer paa dette Omraade, men ikke i en saadan Udstrækning, at der har været Tilfredshed dermed hos de vedkommende; men ikke alene det; selve Institutionen er for gammel; jeg har derfor gentagne Gange udtalt Ønskeligheden af at faa den forandret. Alle i Skibsfarten interesserede og ikke mindst baade Dampskibs- og Sejlskibsførerne have udtalt sig ikke en Gang men flere Gange i Adresser til Rigsdagen om, at det var uheldigt, at Krydstoldvæsenet skulde have Ret til at standse dem paa deres Fart. Det kunde ske, at et Skib, f. Eks. paa Vejen fra Skagen til Svendborg kunde blive standset 5—6 Gange af Krydstoldvæsenet, og dette fandt man at være aldeles urimeligt. Derfor er der særlig fra Skibsfartens Side blevet stillet Krav om, at man ganske skulde ophæve hele denne Indretning. Jeg har ogsaa gjort mig til Talsmand for dette, da jeg, som sagt mener, at Krydstoldvæsenet er en Institution, som er saa forældet, at den enten ganske burde ophæves eller i alt Fald i meget væsentlig Grad forandres, og derfor glæder det mig selvfølgelig i høj Grad, at det ærede Udvalg nu ogsaa har taget Hensyn til disse fra Skibsfartens Side gentagne Gange fremsatte Krav, saa at man nu ganske vist ikke paa en Gang ophæver den lille Etat, hvad jeg heller ikke har tænkt mig Muligheden af, men at man dog gaar et Skridt henimod det, idet man nu i de første 5 Aar foreslaar at afskaffe to af Krydstoldvæsenets Skibe i hvert Aar og selvfølgelig anbringe disses Mandskab ved Landetaten, saa at der i alt Fald efter de 5 Aars Forløb er saa mange mindre Krydsfartøjer til at lægge Skibsfarten Hindringer i Vejen for at udføre sin Næring. Nu hørte vi den højtærede Minister udtale, at man havde taget Sagen under Overvejelse i Finansministeriet og Generaldirektoratet, og at man var kommen til det Resultat, at man ikke mere vilde opretholde Forseglingen i aaben Sø. Jeg tror,

at dette vil blive hilst med Tilfredshed, særlig af vore Sejlskibsførere. De ere ikke vant til at stille saa grumme store Fordringer til Lovgivningsmagten, og selv om de gjorde det, fik de kun lidt opfyldt. Naar de altsaa nu have faaet dette Ønske opfyldt, at Ministeriet indrømmer, at det er overflødig med denne Forsegling, da ved jeg, at det vil blive hilst med Glæde og Tilfredshed. Jeg kan derfor ikke andet end udtale min Tilfredshed baade med Udvalgets Arbejde og den højtærede Ministers Stilling. Selv om den lille Snebold, som jeg gentagne har kastet angaaende denne Sag, ikke er bleven til en Lavine, har den dog rullet saa længe, at der er hængt saa meget ved den, saa vi faa gennemført en Reform i den Retning, som jeg af et oprigtigt Hjerte har ønsket gennem lange Tider. Jeg mener ogsaa, det maa være en af Venstres Opgaver at indtage den Stilling, som Udvalget har angivet, idet det i Slutningen af Betænkningen siger: „Den øjeblikkelige Besparelse er imidlertid ikke Hovedsagen“ osv., men at man kommer ind paa at anbefale for Statsadministrationen i det hele at komme ind paa den Vej, at vi faa vellønnede Embedsmænd, men ikke flere, end vi behøve. Thi det, at vi skulde have Embedsmænd ansatte, enten det nu er ved Postvæsenet, Toldvæsenet eller de andre Etater, som absolut ikke kunne leve af, hvad de faa, er uværdigt for en Stat. Derfor mener jeg, at hvad der kan indtages, det inddrager man, for at man med disse indvundne Penge kan hjælpe til at forbedre deres Lønninger, som nu en Gang ere ansatte i denne eller hin Etat. Jeg anser det som sagt for at være et Forslag, som gaar i den rigtige Retning, hvorfor jeg anbefaler det høje Ting at vedtage Forslaget med de Ændringer, som ere foreslaaede fra Udvalgets Side.

S. Olsen: Under 1ste Behandling udtalte jeg min Sympati for Forslaget, som det var forelagt af Regeringen, ligesom jeg ogsaa betonedes, at de Lønninger, som Funktionærene i Toldtaten levede under, vare af en alt for ringe Beskaffenhed. Der var vist faa af Tingets Medlemmer, som den Gang anede, at Loyforslaget efter at være ændret af Udvalget vilde komme tilbage i en saadan Skikkelse, som Tilfældet er, hvor Toldembedsmændene ikke alene faa den Lønforhøjelse, som af Regeringen foreslaaet, men en betydeligt højere Lønforhøjelse. Det er jo sket, som det ogsaa er betonet af den ærede Ordfører, ved Imødekommen